

СИГУРНА ЕВРОПА В ЕДИН ПО-ДОБЪР СВЯТ

ЕВРОПЕЙСКА СТРАТЕГИЯ ЗА СИГУРНОСТ

Въведение

За първи път в Европа има такова благоденствие, такава сигурност и такава свобода. Насилието през първата половина на XX век отстъпи пред безпрецедентен за европейската история период на мир и стабилност.

Създаването на Европейския съюз беше определящо за това развитие. То промени отношенията между нашите държави и живота на нашите граждани. Европейските държави са решени да се стремят към мирно разрешаване на спорове и да си сътрудничат чрез общи институции. През този период под въздействието на прогресивното разпространение на правовия ред и демокрацията авторитарни режими се превърнаха в сигурни, устойчиви и динамични демокрации. Последователните разширявания превръщат в реалност идеята за единен и мирен континент.

Никоя държава обаче не е способна да се справи сама със сложните проблеми на съвременното.

да се справи сама със сложните проблеми на съвременното.

Съединените американски щати изиграха съществена роля за европейската интеграция и европейската сигурност, по-специално чрез НАТО. След края на Студената война САЩ се оказаха в доминираща позиция като военен фактор. Никоя държава обаче не е способна

Европа все още е изправена пред заплахи и предизвикателства, свързани със сигурността. Избухването на конфликта на Балканите напомни, че войната продължава да застрашава нашия континент. През изминалото десетилетие никой регион в света не остана незасегнат от въоръжен конфликт. Повечето от тези конфликти бяха по-скоро вътрешни, отколкото междудържавни, а голяма част от жертвите — цивилни граждани.

Като съюз от 25 държави, обединяващ над 450 милиона души, допринасящ за една четвърт от глобалния брутен национален продукт (БНП), с широк набор от инструменти на свое разположение, Европейският съюз е неминуемо глобален фактор. През последното десетилетие европейски сили са развързани отвъд европейските граници, в отдалечени райони като Афганистан, Източен Тимор и ДРК. Нарастващото сближаване на европейските интереси и укрепването на взаимната солидарност на ЕС ни превръща в по-надежден и ефективен фактор. Европа следва да има готовност да поеме своя дял от отговорността за глобалната сигурност и за изграждането на един по-добър свят.

Като съюз от 25 държави, обединяващ над 450 милиона души, допринасящ за една четвърт от глобалния брутен национален продукт (БНП), с широк набор от инструменти на свое разположение, Европейският съюз е неминуемо глобален фактор...той следва да има готовност да поеме своя дял от отговорността за глобалната сигурност и за изграждането на един по-добър свят.

I. ОБСТАНОВКА НА СИГУРНОСТ: ГЛОБАЛНИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ОСНОВНИ ЗАПЛАХИ

Глобални предизвикателства

Обстановката след Студената война се характеризира с все по-голямо отваряне на границите и с неразривна обвързаност на вътрешните и външните аспекти на сигурността. Много хора познаха свободата и благоденствието благодарение на търговските и инвестиционни потоци, развитието на технологиите и демократизацията. Други възприеха глобализацията като препятствие и неправда. Тези тенденции разшириха и обхвата на дейност на недържавните обединения, като им предоставиха възможност да участват в международните отношения. Освен това, те доведоха до нарастване на европейската зависимост — а оттам и уязвимост — по отношение на взаимосвързана инфраструктура в транспорта, енергетиката, информационните технологии и други области.

От 1990 г. насам загиналите във войни са 4 милиона, 90 % от които — цивилни граждани. В глобален мащаб над 18 милиона души напуснаха домовете си поради конфликти.

Всяка година 45 милиона души умират от глад и недोхранване...СПИН допринася за упадъка на обществата...Сигурността е необходимо условие за развитие.

В повечето страни от развиващия се свят бедността и болестите причиняват неимоверно страдание и предизвикват сериозна загриженост във връзка със сигурността. Приблизително 3 милиарда души или половината население на света живее с по-малко от 2 евро на ден. Всяка

година 45 милиона души умират от глад и недохранване. Понастоящем СПИН е една от най-унищожителните пандемии в историята на човечеството и допринася за упадъка на обществата. Нови болести могат да се разпространят бързо и да се превърнат в глобална заплаха. Африка южно от Сахара е по-бедна, отколкото преди 10 години. В много от случаите икономическият неуспех е свързан с политически проблеми и тежки конфликти.

Сигурността е предпоставка за развитие. Конфликтите не само разрушават инфраструктурата, в т.ч. социалната инфраструктура; те насърчават и престъпността, възпрепятстват инвестициите и правят невъзможно осъществяването на нормална икономическа дейност. Някои държави и региони са въввлечени в цикъл от конфликти, несигурност и бедност.

Надпреварата за природни ресурси — главно вода — която ще стане още по-ожесточена в резултат на глобалното затопляне през следващите десетилетия, вероятно ще предизвика допълнителни сътресения и миграционни движения в различни региони.

Енергийната зависимост предизвиква сериозна загриженост в Европа. Европа е най-големият световен вносител на нефт и газ. Понастоящем 50 % от потреблението на енергия се задоволява чрез внос. Тази цифра ще се повиши до 70% през 2030 г. По-голяма част от вноса идва от Персийския залив, Русия и Северна Африка.

Основни заплахи

В наши дни няма вероятност някоя държава-членка да се окаже обект на мащабна агресия. Вместо това, Европа се изправя пред нови заплахи, които са по-различни, не толкова очевидни и по-трудно предвидими.

Тероризъм: Тероризмът застрашава живота на хората; налага големи разходи; опитва се да подкопае отвореността и толерантността на нашите общества и представлява нарастваща стратегическа заплаха за цяла Европа. Терористичните движения стават все по-обезпечени, свързани с електронни мрежи и готови да си послужат с неограничено насилие, за да причинят колосални материални и човешки щети.

Най-новата терористична вълна е с глобален мащаб и е свързана с краен религиозен екстремизъм. В нейната основа лежат редица комплексни причини. Те включват натиска на културните, социални и политически кризи, свързани с модернизацията, както и отчуждаването на младите хора, които живеят в чуждестранни общества. Този феномен е присъщ и на нашето общество.

Европа се явява едновременно цел и база за тероризма: Европейските държави представляват цел и вече са били обект на терористични нападения. В Обединеното кралство, Италия, Германия, Испания и Белгия бяха разкрити логистични бази на бойни групи на Ал Кайда. Съгласуваните европейски действия са наложителни.

Разпространението на оръжия за масово унищожение представлява най-голямата потенциална заплаха за нашата сигурност. Режимите, установени в международните договори, и договореностите за контрол върху износа забавиха разпространението на ОМУ и системите за доставка. Понастоящем обаче навлизаме в нов и опасен период, в който се увеличава възможността за надпревара във въоръжаването с ОМУ, по-конкретно в Близкия изток. В следващите години потенциалът на биологическите оръжия може да нарасне в резултат на напредъка в развитието на биологическите науки; осезаема възможност са и

***За последен път ОМУ
бяха използвани през
1995 г. от
терористичната секта
Върховната истина на
Аум при атентат със
зарин в токийското
метро, в който загинаха
12 души и няколко
хиляди бяха ранени. Две
години по-рано същата
секта разпръсна спори
на антракс на улица в
Токио.***

нападенията с химически и радиоактивни вещества. Разпространението на ракетни технологии добавя допълнителен елемент на нестабилност и би могло да изложи Европа на все по-голям риск.

Най-лошият сценарий е придобиването на ОМУ от терористични групировки. При подобни обстоятелства една малка група би могла да нанесе поражения в мащаб, в миналото възможен само с участието на държави и армии.

Регионални конфликти: Проблеми като тези в Кашмир, региона на Големите езера и Корейския полуостров оказват пряко и непряко въздействие върху европейските интереси подобно на конфликтите в по-голяма близост до Европа, преди всичко тези в Близкия Изток. Освен това сериозните или „замразени“ конфликти, които продължават да съществуват по нашите граници, застрашават стабилността на региона. Те отнемат човешки животи, разрушават социална и физическа инфраструктура; застрашават малцинствата, основните свободи и права на човека. Конфликтите могат да доведат до екстремизъм, тероризъм и липса на държавност; те предоставят възможност за организирана престъпност. Регионалната несигурност може да доведе до по-голямо търсене на ОМУ. На практика най-добрият начин за справяне с новите, често изплъзващи се заплахи понякога се оказва разрешаването на свързаните с регионални конфликти по-стари проблеми.

Липса на държавност: Лошото управление — корупция, злоупотреби с власт, слаби институции и липса на отчетност — и гражданските конфликти разяждат държавите отвътре. В някои случаи това предизвиква разпадането на държавни институции. Сомалия, Либерия и Афганистан по време на режима на талибаните са сред най-добре познатите скорошни примери. Разпадането на държавността може да бъде свързано с очевидни заплахи, като организирана престъпност и тероризъм. Липсата на държавност е тревожен феномен, който подкопава управлението в глобален мащаб и допринася за регионалната нестабилност.

Организирана престъпност: Европа е основна цел на организираната престъпност. Тази вътрешна заплаха за нашата сигурност има важно външно измерение: трансграничният трафик на наркотици, жени, незаконни мигранти и оръжия представлява значителна част от дейността на престъпните групи. Той може да е свързан с тероризма.

Тези престъпни дейности често се свързват със слаба или липсваща държавност. Приходите от наркотици са способствали за отслабването на държавните структури в редица държави-производителки на наркотици. Приходите от търговията със скъпоценни камъни, дървен

материал и малки оръжия подхранват конфликти в други части на света. Всички тези дейности подкопават както правовия ред, така и самия социален ред. В крайни случаи организираната престъпност може да обхване държавата. 90 % от хероина в Европа се добива от макови насаждения в Афганистан, където от търговията с наркотици се финансират частни армии. Голяма част от наркотиците се разпределят чрез криминални мрежи на Балканите, които са отговорни и за 200 000 от 700 000 жени — жертва на сексуалната търговия в световен мащаб. Ново измерение на организираната престъпност, на което трябва да се отдели допълнително внимание, са зачестяващите случаи на морско пиратство.

Като се обединят тези различни елементи — тероризъм, който се стреми към максимална проява на насилие, наличие на оръжия за масово унищожение, организирана престъпност, отслабване на държавната система и „приватизация на силите“ — всъщност би могло да се окаже, че сме изправени пред много сериозна заплаха.

II. СТРАТЕГИЧЕСКИ ЦЕЛИ

Живеем в свят, който предлага по-добри перспективи, но крие и по-големи заплахи от преди. Бъдещето в известна степен ще зависи от нашите действия. Трябва едновременно да мислим на глобално равнище и да действаме на местно. В защита на сигурността и за утвърждаване на своите ценности ЕС има три стратегически цели:

Предприемане на действия срещу заплахите

Европейският съюз предприе активни действия в отговор на основните заплахи.

- Като реакция на събитията от 11 септември, ЕС предприе мерки, включващи европейска заповед за арест, действия за борба с финансирането на тероризма и споразумение за правна взаимопомощ със САЩ. ЕС продължава да развива сътрудничеството в тази област и да подобрява възможностите си за отбрана.
- Годици наред ЕС провежда политика на борба с разпространението на оръжия. Наскоро Съюзът постигна съгласие за по-нататъшна програма за действие, в която се предвиждат мерки за укрепване на Международната агенция за атомна енергия, мерки за по-строг контрол върху износа и за борба с незаконните превози и незаконните доставки. ЕС е решен да постигне всеобщо спазване на режимите, установени в многостранните договори, и да утвърди договорите и съдържащите се в тях разпоредби за проверка.
- Европейският съюз и държавите-членки предприеха мерки, за да способстват за разрешаването на регионални конфликти и да подпомогнат възстановяването на страни с липсваща държавност, в т.ч. на Балканите, в Афганистан и ДРК. Възстановяването на доброто управление на Балканите, укрепването на демокрацията и предоставянето на възможност на властите в този регион да се справят с организираната престъпност е един от най-ефективните начини за разрешаване на проблема с организираната престъпност в рамките на ЕС.

В епохата на глобализацията географски отдалечените заплахи могат да бъдат също толкова сериозни като тези в непосредствена близост... Първата отбранителна линия често ще бъде извън европейските граници. Новите заплахи са динамични... Концепцията „прекалено рано“ не се отнася за предотвратяването на конфликти и предотвратяването на заплахи.

В епохата на глобализацията заплахите на географски отдалечени места могат да бъдат също толкова сериозни като тези в непосредствена близост. Ядрените опити в Северна Корея, ядрените рискове в Южна Азия и разпространението на оръжия за масово унищожение в Близкия изток предизвикват загриженост в Европа.

Понастоящем терористите и престъпниците могат да действат в целия свят: дейността им в

Централна или Югоизточна Азия може да се превърне в заплаха за европейските държави или техните граждани. Същевременно чрез глобалните комуникации се постига по-голяма информираност в Европа по отношение на регионални конфликти или хуманитарни трагедии другаде по света.

Традиционната ни концепция за самоотбрана — до и в периода на Студената война — бе основана на заплахата от нападение. В контекста на новите заплахи първата отбранителна линия често ще бъде извън европейските граници. Новите заплахи имат динамичен характер. С времето рискът от разпространение на оръжия за масово унищожение нараства; ако не бъдат взети мерки, терористичните мрежи ще стават все по-опасни. Пренебрегването им води до разрастващи се липса на държавност и организирана престъпност, за което свидетелстват събитията в Западна Африка. Това означава, че следва да имаме готовност за действие преди да се изправим пред кризисна ситуация. Концепцията „прекалено рано“ не се отнася за предотвратяването на конфликти и предотвратяването на заплахи.

За разлика от масовата, видна за всички заплаха по време на Студената война, никоя от новите заплахи не е само военна; нито може да бъде отстранена с чисто военни средства. Всяка заплаха изисква комплексното използване на различни инструменти. Разпространението на оръжия за масово унищожение може да се овладее чрез контрол върху износа и чрез оказване на политически, икономически и друг натиск, като освен това се отстранят съществените политически причини. За предотвратяването на тероризма може да е необходим набор от разузнавателни, полицейски, съдебни, военни и други средства. При страни с липсваща държавност може да се наложи използването на военни средства за възстановяване на реда и на хуманитарни средства за преодоляване на непосредствените последици от кризата. Регионалните конфликти изискват политически решения, но в последващата конфликта фаза може да се наложи използването на военни средства и ефективна полиция. Икономическите инструменти се използват за възстановяване, а гражданското управление на кризи способства за връщането на гражданското управление. Европейският съюз е добре подготвен да реагира в ситуации с толкова различни аспекти.

Изграждане на сигурност в съседните ни региони

Дори в епохата на глобализация географският аспект остава от значение. От общ европейски интерес е в държавите, с които граничим, да има добро управление. Съседни страни, в които има сериозни конфликти, слаби държави, в които процъфтява организираната престъпност, проблемни общества или прекалено висок прираст на населението в близост до границите на ЕС представляват проблем за Европа.

Разширяването не следва да създава нови разделителни линии в Европа.

Разрешаването на арабско-израелския конфликт е стратегически приоритет за Европа.

Интеграцията на присъединяващите се държави повишава нашата сигурност, но същевременно увеличава близостта между Европа и проблемните региони. Задачата ни е да способваме за изграждането на „пръстен“ от държави с добро управление на изток от Европейския съюз и по границите със Средиземноморския регион, с който да поддържаме тесни отношения на сътрудничество.

Значението на всичко това се илюстрира най-добре в региона на Балканите. Благодарение на съвместните ни усилия със САЩ, Русия, НАТО и други международни партньори, стабилността в региона вече не е поставена под заплахата от избухване на сериозен конфликт. Доверието в нашата външна политика зависи от консолидирането на постиженията ни в този регион. Европейската перспектива представлява едновременно стратегическа цел и стимул за реформа.

Не е в наш интерес разширяването да създаде нови разделителни линии в Европа. Трябва да приобщим нашите съседи на изток към ползите от икономическото и политическото сътрудничество, като същевременно разрешим политическите проблеми в този регион. Вече е време да проявим по-голям и активен интерес към проблемите в Южен Кавказ, който с течение на времето също ще се превърне в съседен регион.

Разрешаването на арабско-израелския конфликт е стратегически приоритет за Европа. Без постигането на тази цел е малко вероятно да бъдат разрешени другите проблеми в Близкия изток. Европейският съюз трябва да запази своята ангажираност и готовност да заделя необходимите ресурси до разрешаване на проблема. С широка подкрепа понастоящем се ползва решението, основано на съвместното съществуване на две държави, което Европа подкрепя отдавна. За изпълнението на това решение ще са необходими обединените съвместни усилия на Европейския съюз, САЩ, Обединените нации и Русия, както и на държавите в региона, но преди всичко на самите израелци и палестинци.

В Средиземноморския регион продължават да съществуват сериозни проблеми на икономическа стагнация, социално напрежение и неразрешени конфликти. Интересите на Европейския съюз изискват непрекъснати връзки със средиземноморските партньори чрез по-ефективно сътрудничество в областта на икономиката, сигурността и културата в рамките на Барселонския процес. Следва да се разгледа възможността за по-широк ангажимент по отношение на арабския свят.

МЕЖДУНАРОДЕН РЕД, ОСНОВАН НА ЕФИКАСЕН МНОГОСТРАНЕН ПОДХОД

В свят на глобални заплахи, глобални пазари и глобални средства за информация, сигурността и благоденствието в ЕС все повече зависят от установяването на ефикасна многостранна система. Създаването на по-силна международна общност, добре функциониращи международни институции и основан на правила международен ред е наша цел.

Ние подкрепяме международното право и развиването му. Основната рамка в областта на международните отношения е Уставът на Организацията на обединените нации. Съветът за сигурност на ООН носи основната отговорност за поддържане на международния мир и сигурност. Укрепването на ООН, осигуряването на възможност тя да изпълнява отговорностите си и да действа ефикасно е европейски приоритет.

Ние искаме международните организации, режими и договори да се справят ефикасно със заплахите за международния мир и сигурност и следователно трябва да сме готови да реагираме при нарушаването на техните правила.

Членството в ключови за международната система институции като Световната търговска организация (СТО) и международните финансови институции стана по-достъпно. Китай вече е член на СТО, а Русия договаря присъединяването си. Следва да си поставим за цел членството в такива организации да се разшири, като същевременно се запазят техните високи стандарти.

Един от централните елементи на международната система са трансатлантическите отношения. Това не е само от двустранен интерес, а е в полза на международната общност като цяло. НАТО е до голяма степен израз на тези отношения.

Регионалните организации укрепват и управлението в глобален мащаб. Влиянието и ефикасността на ОССЕ и Съвета на Европа са от особено значение за Европейския съюз. Други регионални организации като АСЕАН, Меркосур и Африканският съюз имат важен принос за един по-уреден свят.

***Нашата сигурност и благоденствие все повече зависят от установяването на ефикасна многостранна система.
Ние подкрепяме международното право и развиването му.
Основната рамка в областта на международните отношения е Уставът на Организацията на обединените нации.***

Едно от условията за международен ред, основан на правила, е правовият ред да се развива в отговор на нови аспекти като разпространението на оръжия за масово унищожение, тероризма и глобалното затопляне. В наш интерес е и занапред да развиваме съществуващите институции като Световната търговска организация и да оказваме подкрепа на новите като Международния наказателен съд. Собственият ни опит в рамките на Европа показва, че сигурността може да се повиши чрез изграждане на доверието и режими за контрол върху оръжията. Такива инструменти могат да имат значителен принос за сигурността и стабилността в съседните ни региони и отвъд тях.

Качеството на международното общество зависи от качеството на правителствата, които са в основата му. Свят от демократични държави с добро управление е най-добрата защита за нашата сигурност. Разпространяването на доброто управление, подкрепата за социалните и политическите реформи, справянето с корупцията и злоупотребите с властта, установяването на правов ред и защитата на правата на човека са най-добрите средства за укрепване на международния ред.

Политиките в областта на търговията и развитието могат да бъдат мощни средства за насърчаване на реформите. В качеството си на основен източник на публична помощ в световен мащаб и основен участник в търговията Европейският съюз и неговите държави-членки са в благоприятна позиция да преследват тези цели.

Насърчаването на доброто управление чрез програми за подпомагане, поставяне на условия и предприемане на целеви търговски мерки остава съществен елемент в нашата политика, който следва да бъде доразвит. Свят, който гарантира правосъдие и възможности за всички, ще бъде по-сигурен за Европейския съюз и неговите граждани.

Редица държави са се позиционирали извън пределите на международното общество. Някои се стремят към изолация; други непрекъснато нарушават международните норми. Желателно е тези държави да се присъединят отново към международната общност и ЕС следва да има готовност да им окаже съдействие. За тези, които не желаят да го направят, следва да бъде ясно, че това ще има определени последици, в т.ч. и в отношенията им с Европейския съюз.

III. ПОЛИТИЧЕСКИ ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЕВРОПА

Европейският съюз отбеляза напредък в провеждането на съгласувана външна политика и ефективно управление на кризи. Имаме на разположение инструменти, които могат да бъдат ефективно използвани, както това стана видно на Балканите и в други региони. Но за да дадем принос, който съответства на пълните ни възможности, необходимо е да проявяваме по-голяма активност, по-голяма съгласуваност и да използваме в по-пълна степен способностите си. Необходимо е да работим с останалите.

Трябва да се разработи стратегическа култура, която да благоприятства ранна, бърза и, при необходимост, енергична намеса.

При преследването на стратегическите цели трябва да проявяваме **по-голяма активност**. Това се отнася за целия наличен набор от инструменти за управление на кризи и предотвратяване на конфликти, в т.ч. дейностите в политически, дипломатически, военен и граждански план, както и тези в областта на търговията и развитието. За да се противодейства на новите динамични заплахи, са необходими активни политики. Трябва да се разработи стратегическа

култура, която да благоприятства ранна, бърза и, при необходимост, енергична намеса.

Като Съюз, обединяващ 25 държави-членки, чиито разходи за отбрана надвишават 160 милиарда евро, следва да сме в състояние да провеждаме няколко операции едновременно. Бихме могли да постигнем по-добри резултати, като планираме операции, които съчетават военни и граждански способности.

ЕС следва да оказва подкрепа на Организацията на обединените нации в отговор на заплахите за международния мир и сигурност. ЕС е решен да разшири сътрудничеството си с ООН, за да подпомогне излизащите от конфликт държави, както и да оказва по-голяма подкрепа на ООН в ситуации, налагащи управление на кризи в краткосрочен план.

Трябва да сме в състояние да действваме преди обстановката в заобикалящите ни държави да се влоши, при първата проява на признаци за разпространение на оръжия за масово унищожение и преди да възникне спешна хуманитарна ситуация. Превантивният ангажимент може да предотврати по-сериозни бъдещи проблеми. Европейски съюз, който поема по-голяма отговорност и проявява по-голяма активност, ще има и по-голяма политическа тежест.

По-големи способности Целта за Европа с по-големи способности е постижима, въпреки че реализирането на пълния ни потенциал ще отнеме време. Предприетите действия — по-конкретно създаването на агенция по отбрана — са стъпки в правилната посока.

За да направим нашите сили по-гъвкави и мобилни, и да им предоставим възможности да противодействат на новите заплахи, е необходимо да вложим повече средства в отбраната и да ги използваме по-ефективно.

Системното използване на обединени общи ресурси би довело до намаляване на дублирането, на общите разходи и до повишаване на способностите в краткосрочен план.

В почти всички случаи на сериозна намеса, ефикасните военни операции са последвани от обществен хаос. Нуждаем се от по-голям капацитет, за да мобилизираме всички необходими средства в кризисни и следкризисни ситуации.

По-големи способности в областта на дипломатията: нуждаем се от система, обединяваща средствата на държавите-членки и тези на институциите на ЕС. Разрешаването на по-отдалечени и несвойствени проблеми изисква по-добро разбиране и общуване.

Оценката на общата заплаха е най-добрата основа за съвместни действия. Това изисква подобър обмен на разузнавателни данни между държавите-членки и между тях и страните-партньори.

Докато повишаваме способностите си в различни области, следва да разгледаме възможността за един по-широк набор от мисии. Това би могло да включва съвместни операции за разоръжаване, оказване на подкрепа на трети страни в борбата срещу тероризма и реформа в областта на сигурността. Реформата в областта на сигурността ще бъде част от по-мощно институционално изграждане.

Постоянните договорености ЕС/НАТО, по-конкретно договореностите „Берлин плюс“, укрепват оперативните способности на ЕС и установяват рамка за стратегическо партньорство между двете организации при управление на кризи. Това отразява решимостта на двете организации да се справят с предизвикателствата на новия век.

По-голяма съгласуваност Същността на общата външна политика и политика на сигурност, както и на европейската политика за сигурност и отбрана, се състои в това, че сме по-силни, когато действаме заедно. През последните години създадохме редица различни инструменти, всеки от които има собствена структура и обосновка.

Сега предизвикателството се състои в обединяването на различните инструменти и способности: европейски програми за подпомагане и Европейския фонд за развитие, военни и граждански способности на държавите-членки и други инструменти. Всичко това може да окаже въздействие върху нашата сигурност и тази на трети страни. Сигурността е първото необходимо условие за развитие.

Дипломатическите усилия, политиките в областта на развитието, търговията и околната среда трябва да преследват същите цели. В кризисна ситуация няма друга алтернатива освен единство в командването.

По-добрата координация между външните действия и политиките в областта на правосъдието и вътрешните работи е от изключително значение за борбата срещу тероризма и организираната престъпност.

Необходимо е по-голямо съгласуване не само между инструментите на ЕС, но и по отношение на външните дейности на отделните държави-членки.

Нужно е политиките на регионално равнище също да бъдат съгласувани, по-специално при разрешаването на конфликти. Проблемите рядко биват разрешавани от една държава или без регионална помощ, за което свидетелства по различен начин опитът на Балканите и в Западна Африка.

Да работим в партньорство Проблемите, с които можем да се справим сами, са малко, ако изобщо има такива. Посочените по-горе заплахи са общи и засягат нас и най-близките ни партньори. Международното сътрудничество е необходимост. Трябва да преследваме целите си чрез многостранно сътрудничество в рамките на международните организации и чрез партньорство с основни участници.

***Заедно, Европейският
съюз и Съединените
щати могат да
станат изключителна
сила за доброто на
света***

Трансатлантическите отношения са незаменими. Заедно, Европейският съюз и Съединените щати могат да станат изключителна сила за доброто на света. Целта ни следва да бъде ефективно и балансирано партньорство със САЩ. Това е още една причина ЕС да доизгради способностите си и да подобри съгласуваността на действията си.

Следва да продължим да се стремим към тесни отношения с Русия, значителен фактор по отношение на нашата сигурност и благоденствие. Зачитането на общите ценности ще способства за напредъка към стратегическо партньорство.

Нашата история, география и културни връзки ни обвързват с всички части на света: съседите ни в Близкия изток, партньорите ни в Африка, Латинска Америка и Азия. Тези отношения са важно предимство, което следва да се използва. По-конкретно, следва да се стремим към развиването на стратегически партньорства с Япония, Китай, Канада и Индия и с всички останали страни, които споделят нашите цели и ценности, като освен това имаме готовност да действваме в тяхна подкрепа.

Заключение

Това е свят, който ни изправя пред нови заплахи, но ни предоставя и нови възможности. Европейският съюз има потенциала да даде своя значителен принос, като способства едновременно за преодоляването на заплахите и осъществяването на възможностите. Европейски съюз, който проявява активност и притежава достатъчно способности, би имал тежест в глобален мащаб. По този начин той би дал своя принос за установяването на ефективна многостранна система за постигане на по-справедлив, по-безопасен и по-обединен свят.